

Örök magyarság

2019 január 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyar túlél? fajta, nehezebb id?ket is átvészeltünk már.

Valamikor *Platón* figyelmeztetett arra, hogy a kiköt?kben felt?n? hajók az új portékák, új értesülések mellett új eszméket is besodornak görög földre. Ma leginkább eszmeáramlásnak mondanánk azt a tünetegyüttest, amelyet a görög filozófus egyidej?leg tartott hasznosnak és károsnak. Mert hiszen – érvel Platón – szép dolog megismerni másokat, távoli földrészek, népek hírét hallani, ezt-azt még el is lesni szokásaikból, tudásukból, de a hellének lehet?leg maradjanak hellének, kell? gyanakvással tekintsenek a kiköt?kbe érkez? hajókra, hiszen a kereskedelem melléktermékeként számos felforgató eszme is érkezik velük.

És valóban. Minden civilizáció el?bb hibriddé válik, csak azután t?nik le véglegesen. Róma nem akkor bukott meg, amikor a gyermekcsászárt elzavarták a barbárok, hanem amikor a régi erényeket ledér erkölcsökre, az ?si vallást pedig keleti kultuszokra cserélték a n?k, a katonák, a rabszolgák és a városlakók, majd a maradék patríciusok.
A mai brit társadalomban is nagy az árukínálat, nagy a keveredés – ki emlékezne a százötven évvel ezel?tti puritán, protestáns ajánlatra, amelyre egész gyarmatbirodalom épülhetett, és *Viktória* királyn? a fél világ úrn?jének érezhette magát? Platónnak persze igaza volt, de a tágra nyitott XXI. században, amikor minden információ ott kering körülöttünk, ember legyen a talpán, aki saját épülésére, nem pedig romlására választja ki egyiket-másikat a kínálatból.

Minden új tudás, minden frissen elsajátított tapasztalat annyit ér, amennyi az önazonosságunkat megkönnyíti. Ha az ember heteroszexuális férfinek született, akkor bármennyire is praktikus a tangabugyi, nem veszi fel, mert abban n?nek érezné magát. Ha európaiak és magyarok vagyunk, nem öltözünk zulu harcosnak, hanem olyan ruhadarabokat választunk, amelyek illeszkednek az európai és magyar környezethez. Szépek a japán haiku versek is, de a magyar költ? hamarabb ír felez? nyolcasban, hiszen ez illik jobban a magyar nyelvhez, a magyar verstani hagyományokhoz és az irodalmi ízléshez.

Mert ha tangabugyiban járkálnánk, kimázolva, dárdával a kézben, és az irodalmi lapokat japán haikukkal bombáznánk, akkor joggal vet?dne fel, hogy miben is áll a mi sajátos lényünk, mit képviselünk, kihez tartozunk?

A liberálisok válasza erre az, hogy csak önmagunkhoz kell tartozni, senki máshoz. ?k úgy képzelik Platón kiköt?jét, hogy jöjjenek csak szépen a hajók, játék az élet, versenyezzünk, aztán gy?zzön az érdekesebb, a jobbik.
Valójában azonban azok a hajók sokszor azért kötnek ki nálunk, hogy kifürkésszék a földünket. Aztán amikor már birtokon belül vannak, felvonják a kalózlobogót, megmutatják valódi arcukat, és elveszik, ami a miénk volt.

A liberálisoknak minderr?l nincs tudomásuk. ?k sztereotípiának, el?ítéletnek nevezik az ember természetes ösztöneit, ragaszkodását önmagához. Mi pedig azt mondjuk, hogy az emberi élet értelme nem az elkeveredés és az utópiák szolgálata, hanem a családhoz, néphez való h?ség, az egyén és a közösség természetes szabadsága, amelyet a dolgok természeténél fogva újra és újra meg kell védelmezni. Háború és a béke ugyanis feltételezi, kiegészíti egymást, együtt létezik. A saját életünkben is néha küzdenünk kell, néha pedig megpihenhetünk, de akkor sem ringathatjuk magunkat univerzális hazugságokban, mint hogy jó neveléssel és racionális érvekkel mindenki jó útra téríthet?, kitör a világbéke, nem lesz sólyom és kolibri, csak madár lesz, valahol félúton.
A harcképtelenség rossz tanácsadó: aki feladja önmagát, nem küzd, és a kívánatosabbnál nagyobb várakozással tekint az idegen portékára, ahelyett hogy a sajátját fejlesztené, tökéletesítené, máris feladta önmagát, lelkében idegenné vált. Innen pedig egyetlen lépés a teljes megsemmisülés, egy-egy nagyra hivatott, de küldetését bevégzett civilizáció elt?nése.

A két világháború között az urbánus írók metsz? gúnnyal írogattak a népi oldal gondolkodóinak vissza-visszatér? szófordulatáról, az örök magyarságról. *Németh László, Kodolányi János, Féja Géza* és a többiek hittek abban, hogy a magyar nemzet évszázadokon át azért ?rizhette meg önmagát, azért nem lett idegenné nyelvében, szokásaiban, mert akadt egy mag, amely hordozta az ?si erényeket. Átalakulhatott a világ, új találmányok, új felfedezések gazdagították az emberiséget, gumicsizmát húzott a paraszt, és buszra szálltak a városi népek, elment az egyik megszálló, jött a másik, hatalmas birodalmak t?ntek el, és születtek újak – de a magyar ember a felszín alatt az maradt, ami annak el?tte is volt. Nem is annyira vérében, genetikájában, hanem abban, amiben az ember isteni megformáltsága kitapintható: lelkében. Ebben a titokzatos tartományban rajtunk kívül soha nem fészkelt senki. Hibáinkkal, erényeinkkel ugyanannyira vagyunk magyarok ma is, mint ötszáz vagy éppen ezerötszáz esztend?vel ezel?tt. Addig, amíg ?rizzük a nyelvet, amíg a szokásaink mélyén a tapasztalat és a hagyomány, nem pedig a célszer?ség munkál, és közösségi életünkben marad még nyoma a nemzeti gondolatnak, semmi sem veszett el.

Ezt ellenségeink is jól tudják (néha talán csak ösztönösen érzik), ezért el?ször a lelket igyekeznek elpusztítani,

hogy aztán a test is az enyészeté legyen. Ez a próbálkozásuk azonban valószín?leg kudarcra ítéltetett. A magyar túlél? fajta, nehezebb id?ket is átvészeltünk már. Ebben bízhatunk, és persze abban, hogy minden perccel, minden órával és nappal közelebb kerülünk a magyarabb Magyarországhoz, amely nem politikai program, hanem a végs? cél, létezésünk egyik értelme.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló